

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra TOGET TIL THORSING

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871332416.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Adrasteias Søn! Du Forstandige! Dæmp dine Taarer.
Guderne veed jo dog bedst hvad der tiener Prometheus Afkom,
Skiønt, opirret ved ham, vel tit den Olympiske Fader
Sender ydmygende Sorg til hans Æt, og tugtende Smerter.
Vøxer ey Glæden selv, som en Blomst, blandt Kummerens Tidsler?
Pluk den da hvor du kan! men lad hver en Enndring om Smerten
Flye, som en ængstlig Drøm, hist giennem Indbildningens Horn-Port.
Slige var Talerens Ord. Da forklarte sig Dommerens Aasyn,
Som naar en dæmrende Skye forlader den natlige Maane,
Og han giensvarede hiin, og brød flux med bevingede Røst ud:
Følger da du os paa Toget, Asklepios Søn, Ørstaide?
Men den sindrige Mand stod længe taus; thi hans Hierte
Overveied med Flid: om han ey skulde Tilbudet afslaae,
Nidkier for sin Pligt, da det altid var voveligt flux at
Drage fra Huus og fra Hiem, hvorhen saa utallige Syge
158 Tog deres Tilflugt i Nød; eller om han med faderlig Tillid
Skulde Pligten betroe sin Søn, for at prøve hans Klogskab,
Og for ey ved sit Ney at forstyrre Forsamlingens Glæde?
Dette tyktes tilsidst den Tvivlende dog som det Bedste;
Hævede derfor sit Blik og brød flux med bevingede Røst ud:
Vel da! jeg følger. - Men brat den behændige Skipper fra Jorden
Løfted med senestærk Arm sin Mast, som paa Norriges Fielde
Nylig stod som en Gran, og befæsted den hurtig mod Bunden
Fast, i sin skvulpende Baad, mens i Seilet den spøgende Vestvind
Sprætted med klapprende Dask og forhindred ham Masten at reise.
Stærk dog seired hans Arm; nu stod den og trodsede Himlen.
Dernæst det vældige Roer blev udhængt over sin rustne
Jernkrog. (Skyllende Vand havde Malmets berøvet sin Blankhed.)
Stærken Roerpind fast nu stak han; men øverst i Masten
Heised han purpurne Flag; saa var Alting klart inden Borde.